

การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา

DEVELOPMENT OF LITERARY TEXTS IN THAI LITERATURE PROCESSING FOR STUDENTS SECONDARY EDUCATION LEVEL 4 HUATHANONWITTAYA SCHOOL PHANATNIKUOM DISTRICT CHONBURI PROVINCE

วรรณดี น้ำฟ้า¹

Wan-dee Numfa¹

¹ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนหัวถนนวิทยา อำเภอพนสนิมคม จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพจากการใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยาและ 3) ประเมินความพึงพอใจจากการใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา อำเภอพนสนิมคม จังหวัดชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ 1) ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา จำนวน 5 เล่ม 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 1 ชุด จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t - test for dependent)

ผลการวิจัย

1. ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยามีประสิทธิภาพ 86.07/82.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาชุดการสอน, คุณค่าวรรณศิลป์, วรรณคดีไทย

Abstract

The purpose of this study was to 1) to find out the effectiveness of using literacy instructional package. Thai Literature for secondary education level 1 Students 2) Comparison of learning achievement before and after using teaching set of literary values in Thai literature. 3) To evaluate the satisfaction of the use of literary texts in Thai literature. For secondary education level 1 Students the sample was a high school student, 1/3 of the school. PhanatNikhom District Chonburi province Management Organization Chonburi Province The study was conducted in the first semester of the academic year 2015. The instruments used in this study were 1) a set of teaching literature values in Thai literature. 5) The students' Teaching literary values in Thai literature for secondary education level 1 Students there are 10 levels of rating scales (1 scale). The statistics used for data analysis are the mean (\bar{x}), standard deviation (SD), and t-test for dependent.

Research result

1. Literature Teaching Package in Thai Literature for high school students Year 1 Performance is 86.07 / 82.67, which meets the 80/80 standard.

2. The students had higher learning achievement after learning by using the set of literary texts in Thai literature. For secondary education level 1 Students Statistically significant at the .05 level.

3. Students are satisfied with the teaching set of literary values in Thai literature. For secondary education level 1 Students At the highest level

Keywords: development of instructional package, literary value, Thai literature

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม [กระทรวงศึกษาธิการ] [2] ดังนั้น คนไทยทุกคนสมควรอย่างยิ่งที่จะช่วยกันอนุรักษ์ หรือรักษาภาษาไทยของเราเอาไว้ด้วยความภาคภูมิใจ

ดังความสำคัญที่กล่าวมาแล้ว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้วิชาภาษาไทย เป็นวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ จะเห็นได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ มุ่งให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิดการแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต รวมทั้งมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญมุ่งเน้นทักษะด้านภาษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร มีความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาที่มีความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนคติของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมยังได้กำหนดสาระการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้

กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมาตรฐานการเรียนรู้ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้ ปฏิบัติได้ มีคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน [กระทรวงศึกษาธิการ] [2]

หากจะพิจารณาถึงความสำคัญของการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นสาระการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะสำคัญ คุณลักษณะและพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ความชื่นชม การเห็นคุณค่าภูมิปัญญาไทย และภูมิใจใน ภาษาประจำชาติ กระทรวงศึกษาธิการ [2] จะเห็นได้ว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังให้ความสำคัญกับวิชา ภาษาไทยเป็นอย่างมาก ภาษาไทยจึงเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ ดังนั้น การสอนภาษาไทยจึงไม่เน้นเฉพาะการอ่าน เขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นการสอนเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและ ปัญหาของสังคม โดยเน้น การสอนภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาพัฒนาตนเอง โดยผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง สละสลวยตามหลักภาษา กรมวิชาการ [1] ผู้เรียนมีพัฒนาการทักษะด้านภาษาในด้านการอ่านโดยใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน ในด้านการเขียนผู้เรียนสามารถใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการฟังการดูและการพูด ผู้เรียนสามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ พุดแสดง ความรู้ ความคิด และความรู้สึกต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ ด้านหลักการใช้ภาษาไทย ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติ ของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้ เป็นสมบัติของชาติ ด้านวรรณคดีและวรรณกรรม ผู้เรียนเข้าใจ และแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง กระทรวงศึกษาธิการ [2]

แต่เท่าที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คุณภาพของการจัดการศึกษายังได้ผลไม่เป็นที่น่าพอใจ ดังจะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (National Test) วิชาภาษาไทย ผลการทดสอบย่อยดรรชนีระดับชาติยังมีคะแนนต่ำ กระทรวงศึกษาธิการ [2] ผลการทดสอบของผู้เรียนทุกระดับในรายวิชาภาษาไทย ค่าเฉลี่ยร้อยละ 53-58 และยังพบว่าผู้เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาบางคนยังมีปัญหาเรื่องความเข้าใจการอ่าน การเขียน หรือผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ยังมีความสามารถในด้านภาษาไม่เพียงพอแก่การปฏิบัติงาน

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโรงเรียนหัวถนนวิทยา ปีการศึกษา 2558 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่เป็นที่น่าพอใจตามมาตรฐานการศึกษาที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 50 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง สาเหตุสืบเนื่องมาจากผู้เรียนไม่สามารถวิเคราะห์วรรณศิลป์ได้ไม่สามารถอธิบายคุณค่าของวรรณศิลป์ ไม่สามารถสรุปความรู้และข้อคิดจากการอ่านเพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ และไม่สามารถต่อยอดในการเรียนรู้ในระดับชั้นต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฟองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ [8] ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าใจความหมายและแนวทางของการวิจัษ์วรรณคดี ตลอดจนศิลปะในการแต่งและการใช้ถ้อยคำสำนวนอันเป็นหัวใจของวรรณคดีดังกล่าวข้างต้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้เหล่านี้มาใช้เป็นพื้นฐานในการวิจารณ์และประเมินค่าวรรณคดี เพื่อให้สามารถอ่านวรรณคดีที่นำมาศึกษาได้อย่างเข้าใจและได้รรถรสมากยิ่งขึ้น และยังสอดคล้องกับที่ สมเกียรติ รัชชมนณี [12] ยังกล่าวไว้ว่า คำว่า “วรรณกรรม” “วรรณคดี” และ “วรรณศิลป์” มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน กล่าวคือ วรรณศิลป์เป็นคุณสมบัติสำคัญของการใช้ภาษาที่จะทำให้วรรณกรรมมีคุณค่าความงามจนถึงขั้นได้รับการยกย่องว่าเป็นวรรณคดี ผู้วิจัยเห็นว่าสิ่งที่จะแก้ปัญหาได้ดี คือ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความ

เข้าใจ สามารถแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ และจะส่งผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ [2] เสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ว่า ครูผู้สอนต้องพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้ เลือกวิธีสอน และเทคนิคการสอนที่เหมาะสม พัฒนาและเลือกใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ และบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ พบว่า ชุดการสอนเป็นสื่อประสมชนิดหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนได้ สามารถช่วยให้ผู้สอนได้ถ่ายทอดเนื้อหา และประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน และมีลักษณะเป็นนามธรรมสูง ซึ่งผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดได้ด้วยการบรรยายไปสู่ผู้เรียน จะเป็นสิ่งที่ช่วยเพิ่มความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษาและสามารถแสดงความคิดเห็น ผักการตัดสินใจ ช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนผลิตไว้เป็นชุด สามารถหยิบใช้ได้ทันที การเรียนการสอนเป็นอิสระจากอารมณ์และบุคลิกภาพของผู้สอน สามารถถ่ายทอดความรู้แทนครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถแก้ปัญหาเรื่องครูผู้สอนแทน เพราะผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ชัยยง พรหมวงศ์และคนอื่นๆ [3] ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิเศษศักดิ์ โคตรอาสา [11] ได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน เรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของตนเอง ชุดการสอนยังส่งเสริมการเรียนแบบรายบุคคล ผู้เรียนเรียนได้ตามความสามารถ ความสนใจ ตามเวลาและโอกาสที่เหมาะสมช่วยให้ผู้สอนวัดผลได้ตรงความมุ่งหมาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง บุญเกื้อ ควรหาเวช [4] ซึ่ง อาสยา ไทยโพธิ์ศรี [17] ได้พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอน มีความสนใจในการเรียน สามารถแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ พัฒนาทักษะการอ่าน และค้นพบวิธีอ่านที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน และยังคงสอดคล้องกับที่ วชิราพรรณ จันทน์เทศ [10] พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสร้างความพึงพอใจแก่นักเรียน เพราะมีขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสม รวมทั้งสื่อเร้าให้นักเรียนเกิดความสนใจ ทำให้นักเรียนมีอิสระในการดำเนินกิจกรรม และเกิดความคิดสร้างสรรค์

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจอย่างยิ่งที่จะพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย โดยจัดทำชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา และนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนซึ่งจะส่งผลทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปเนื้อหา อธิบาย สรุปความรู้ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดการสอนเรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจจากการใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 5 ห้อง
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา อำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การสอนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย
2. ตัวแปรตาม ได้แก่
 - 2.1 ประสิทธิภาพของนักเรียนจากการใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
 - 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 2.3 ความพึงพอใจของนักเรียนต่อชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา จำนวน 5 เล่ม
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 1 ชุด เป็นข้อทดสอบแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 40 ข้อ
3. แบบประเมินความพึงพอใจจำนวน 1 ชุด จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการทดลองสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดการสอน เรื่องคุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการทดลอง

- 1.1 ผู้ศึกษาจัดเตรียมรายชื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 28 คน
- 1.2 จัดเตรียมสถานที่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องมือในการทดลองให้พร้อม เพื่อให้มีบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนการสอน
- 1.3 ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียน ชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนเรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบประเมินความรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ตรวจสอบและบันทึกคะแนนของนักเรียนทุกคนไว้

2.2 ดำเนินการทดลองด้วยการสอนโดยใช้ชุดการสอนเรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ใช้เวลา 5 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ควบคุมห้องเรียนด้วยตนเอง บันทึกคะแนน จากการทำแบบทดสอบแต่ละชุดของนักเรียนแต่ละคน และนำคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน (E_1) นำมาเปรียบเทียบกับคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) เพื่อนำมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบแต่ละชุด

2.3 หลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบประเมินความรู้ให้นักเรียนทำ แล้วตรวจและบันทึกคะแนนของนักเรียนทุกคนไว้

3. ชั้นประเมินผล

3.1 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อแปลผล โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย โดยใช้ค่าที (t-test) และสรุปผลการทดลอง

3.2 นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน เรื่องคุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา

3.3 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าสถิติ เพื่อแปลผล โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าร้อยละรายข้อ

3.4 สรุปและรายงานผลการทดลองตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา สรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1. ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา มีประสิทธิภาพ 86.07/82.67 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากสรุปผลการศึกษา โดยใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยาในครั้งนี้ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

1. จากการที่ผู้วิจัยนำชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา จำนวน 28 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำคะแนนทดสอบที่ได้มาวิเคราะห์ผล เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 กำหนดไว้ร้อยละ 80/80 พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.07/82.67 ดังนั้น ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เนื่องมาจากชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ดำเนินการตามขั้นตอนในการสร้าง เริ่มจากการศึกษาปัญหาการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ หลักสูตร หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หนังสือเรียน เอกสารการวัดและประเมินผล การวิเคราะห์เนื้อหา และผลการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยชุดการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ทั้งด้านความรู้และประสบการณ์เดิม ความสนใจ วุฒิภาวะและการเรียนจัดเรียงลำดับความยากง่ายของเนื้อหา ความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคลสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ สุรางค์ สามทอง [16] ได้พัฒนาชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านชาด อำเภอศรีเมืองใหม่ จำนวน 38 คน ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.22/86.84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และสอดคล้องกับที่ พิมพิสิริ เจริญกิจ [7] ได้พัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังจันทร์วิทยา อำเภอวังจันทร์ จังหวัดระยอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.48/87.93 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งยังสอดคล้องกับที่ ปริฉัตร เทียงดี [5] ได้พัฒนาชุดการสอน เรื่อง การจำแนกคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดเรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 31 คน ผลการวิจัย พบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 87.11/82.09 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 อีกทั้งยังสอดคล้องกับที่ สุภาวดี ไกยพันธ์ [15] ได้พัฒนาชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยการให้บทความ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาวังวิทยา อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.57/83.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้

2. เมื่อทำการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เปรียบเทียบระหว่างผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน จากการให้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา โดยใช้ค่าสถิติ t - test for dependent ทดสอบ และพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างเชื่อมั่นว่าการให้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา ทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดีขึ้น และนักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในระดับใกล้เคียงกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เพราะชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา เป็นสื่อที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนเกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกันระหว่างครูและนักเรียนส่งผลทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับที่ สำลี ทองประसार [14] ได้พัฒนาชุดการสอนเรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับที่ สุภาวดี ไกยพันธ์ [15] ได้พัฒนาชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้บทความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนาวิงวิทยา อำเภอเมืองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังคงสอดคล้องกับที่ ปริฉัตร เทียงดี [5] ได้พัฒนาชุดการสอน เรื่อง การจำแนกคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดเรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 31 คน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับที่ ระพีพรรณ ระเวงวรรณ [9] ได้พัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองกระบอกราชบุรีอุทิศวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศงขลา เขต 1 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3. จากการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดการสอน เรื่องคุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยาโดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.88 ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสอดคล้องกับแนวคิดความพึงพอใจที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่กล่าวว่าคุณค่าความพึงพอใจในการเรียนรู้มีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ 1) ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน และ 2) ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ โดยผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้ ทำให้เกิดความภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนการได้รับการยกย่องจากผู้อื่น ส่วนผลกระทบภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดทำให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับการยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียน มีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้เพราะ สื่อ เอกสาร กิจกรรม ที่นักเรียนได้ใช้และปฏิบัติ ส่งผลทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนอง ความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เพราะฉะนั้นสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียน การสอนนักเรียน คือ องค์ประกอบต่างๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนด้วยซึ่งผลการศึกษาโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สามารถนำชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องเรียนอื่น เพราะเป็นสื่อนวัตกรรมที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัย เข้าใจง่าย ไม่สลับซับซ้อน สนุกสนาน และสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ในวรรณคดีไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนห้วยถนนวิทยา เป็นสื่อที่ดี นักเรียนมีความสุขเมื่อได้เรียน สามารถเรียนรู้ จุดสำคัญที่ได้ง่ายและเร็วขึ้น ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้สนใจสามารถใช้แนวทางการสร้างชุดการสอน เรื่อง คุณค่าวรรณศิลป์ใน วรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวถนนวิทยา ไปเป็นแนวทางในการศึกษาและทดลองใช้ในเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือขยายผลไปสู่การเรียนในระดับชั้นอื่น

2.2 ผู้สนใจสามารถสร้างสื่อนวัตกรรมในลักษณะนี้ ในรายวิชาอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมวิชาการ. (2545). *การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- [2] กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- [3] ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคนอื่นๆ. (2533). *แนวคิดเทคโนโลยีการศึกษา เอกสารการสอนชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา (หน่วยที่ 8)*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- [4] บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอส.อาร์.
- [5] ปริฉัตร เทียงดี. (2555). *การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง การจำแนกคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- [6] พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดีย.
- [7] พิมพ์สิริ เจริญกิจ. (2554). *การพัฒนาชุดการสอนอ่านจับใจความภาษาไทย ที่ใช้วิธีการสอนอ่านแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [8] พองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ. (2558). *หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์ (อจท.).
- [9] ระพีพรรณ ระเวงวรรณ. (2554). *การพัฒนาชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้โดยใช้นิทานพื้นบ้านไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- [10] วชิราพรรณ จันทน์เทศ. (2549). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสรรพาวุธวิทยา กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- [11] วิเศษศักดิ์ โคตรอาษา (2531). *เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนการสอน*. สุรินทร์: ภาควิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา, สถาบันราชภัฏอีสานใต้สุรินทร์.
- [12] สมเกียรติ รักภณี. (2551). *ภาษาวรรณศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [13] สมนึก ภัททิยธนี. (2546). *การวัดผลการศึกษา*. มหาสารคาม: ภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

- [14] ลำลี ทองประสาร. (2551). การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง ชนิดของคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- [15] สุภาวดี ไทยพันธ์. (2557). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์โดยใช้บทความระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- [16] สุรางค์ สามทอง. (2550). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- [17] อาสยา ไทยโพธิ์ศรี. (2547). ผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการเรียนกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.